

22 – 3 – 2024.
Τῇ Παρασκευῇ τῆς Α' Ἔβδομάδος τῶν
Νηστειῶν Εσπέρας.
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ.
Μετὰ τῆς Α' Στάσεως τῶν
Χαιρετισμῶν.

Ίερεὺς : Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ό προεστώς: Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ Θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

‘Ο ἀναγνώστης:

Ἄμήν. Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός,
ἄγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ
τρίτου**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν του ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
ὁ Ἱερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

‘Ο ἀναγνώστης:

Άμήν. Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς Ν'.

- Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου
 - ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς
- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου

- ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
έδήλωσάς μοι
 - ράντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἔξαλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ
Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ
ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῷ στήριξόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν
σου
- ὅτι εὶς ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν,
όλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις

- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμένον καρδίαν
συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην
ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουθενώσει
- ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου
τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἱερουσαλήμ
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης
ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα
 - **τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.**

Ψαλμὸς ΞΘ'.

- Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου
πρόσχεις, Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι
σπεῦσον.
- . Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.
- Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί
μοι κακά.
 - Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα
αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι, εὔγε,
εὖγε.
- Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εύφρανθήτωσαν
ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ
Θεός.
 - Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός.
Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ
ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

- Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης. ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.
- Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἶ σύ,
Κύριε, μὴ χρονίσῃς.

Ψαλμὸς PMB'.

- Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
- Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- “Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
- . Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
 - . Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων .
- Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
 - Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπεν τὸ πνεῦμά μου.
- . Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

- Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα.
- . Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἡρα τὴν ψυχήν μου.
- Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον' δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
- . Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
- . Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.
- . Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Δοξολογία.

- Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἱρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.
 - Ύμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.
 - Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἄγιον Πνεῦμα.

- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός του Θεοῦ, ὁ
Υἱός του Πατρός, ὁ αἴρων τὴν
ἀμαρτίαν του κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς
ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας του κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.
- "Οτι σὺ εἶ μόνος ἄγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν
Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα του αἰῶνος.
- Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε,
ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι
ἡμαρτόν σοι.
- . Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ
εἶ ὁ Θεός μου.
- "Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί¹
σου ὄψομεθα φῶς.
- Παράτεινον τὸ ἔλεος σου τοῖς
γινώσκουσί σε.
- Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμήν.

- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με
τὰ δικαιώματα σου.
- Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
- Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος,
σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
- Ἄμήν.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἔναν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς
ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγίου καὶ
Μαρίας της Παρθένου καὶ
ἔνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ

ήμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα
 καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα
 εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
 δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
 μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ
 τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν
Προφητῶν.

Εἰς μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν
Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωήν
τοῦ μέλλοντος αἰώνος.
Ἄμην.

"Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σὲ
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα του Θεοῦ
ήμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη.
Ιωσήφ.
Ποίημα Ιωσήφ τοῦ Ύμνογράφου.

Ἄδη α' Ἡχος δ Ὁ Είρμὸς.

Ἄνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
βασιλίδι Μητρί, καὶ ὄφθήσομαι, φαιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὰ θαύματα.

ό β' χορός

Ἄνοιξα τὸ στόμα μου, ...

ό α' χορός

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χριστοῦ βίβλον ἔμψυχον,
έσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέγας
Ἄρχαγγελος, Ἅγνη Θεώμενος, ἐπεφώνει
σοι, Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἣς τῆς

Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

ό β' χορός

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄδαμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε
Θεόνυμφε, τοῦ ἄδου ἡ νέκρωσις, χαῖρε
πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου
Βασιλέως. χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ

Παντοκράτορος.

ό α' χορός

Δόξα Πατρὶ ...

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη
βλαστήσασα, τὸ μῆλον τὸ εὔοσμον, χαῖρε
ἡ τέξασα, τὸ ὄσφράδιον, τοῦ πάντων
Βασιλέως, χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου
διάσωσμα.

Καὶ νῦν ...

Άγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἣς ἐκ τοῦ
πτώματος, ἡμῶν ἔξανέστημεν, χαῖρε
ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς
εύωδιάζον, θυμίαμα εὕοσμον, μύρον
πολύτιμον.

ώδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς
ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον
συγκροτήσαντας, πνευματικὸν
στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,...

• **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**
Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς
χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε
τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα, χαῖρε
τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος
Δέσποινα.

• **‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**
Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα, τὸν
ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς, χαῖρε ἀμνὰς
κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα,
κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα, χαῖρε
θερμὸν ἰλαστήριον.

Δόξα Πατρὶ ...

“Ορθρος φαεινὸς χαῖρε ἡ μόνη, τὸν “Ηλιον
φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον,
χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς
ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς
ἐκμειώσασα.

Kai vūn ...

Χαῖρε πύλη μόνη ἦν ὁ Λόγος, διώδευσε
μόνος ἡ μοχλοὺς, καὶ πύλας ἄδου
Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα,
χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος,...
..... τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Ἄδη δ' Ὁ Εἰρμὸς.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ ἐπὶ θρόνου
θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἥλθεν
Ιησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ,
καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα
Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν φωναῖς ἀσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν
Πανύμνητε, Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ
τετυρωμένον ἐν Πνεύματι, χαῖρε λυχνία
καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ
γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὔσεβῶν αἰσθητήρια.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε
Δέσποινα, χαῖρε κλῖμαξ γῆθεν, πάντας
ἀνυψώσασα χάριτι, χαῖρε ἡ γέφυρα
ὄντως, ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας,
πρὸς ζωήν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ
θεμέλιον, ἐν τῇ σῇ νηδύῃ, Ἀχραντε
ἀκόπως βαστάσασα, χαῖρε κογχύλη
πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ αἰμάτων
σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Δόξα Πατρὶ ...

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε
Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων
δωρεὰν ἔξαλείφοντα, ἀκατανόητον
βάθος, ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ᾧ
ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Καὶ νῦν ...

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ,
ἀχειρόπλοκον στέφανον,
ἀνυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε
κραυγάζοντες, τὸ φυλακτήριον πάντων
καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα,...
... καὶ Ἱερὸν καταφύγιον.

Ἄδη ε' Ό Είρμօς.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

• Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε,
ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας, σώσασα
κόσμον, χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ
λάλημα φρικτόν, χαῖρε ἐνδιαιτημα, τοῦ
Δεσπότου τῆς κτίσεως.

• Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίσχὺς καὶ ὄχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε
Ἄχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης,
νέκρωσις ἄδου, νυμφῶν ὄλόφωτε, χαῖρε

τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, χαῖρε ἡ βοήθεια,
τῶν πιστῶς δεομένων σου.

• **Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Πυρίμορφον ὅχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε
Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον,
ἐν μέσω ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον, οὗ ὁ
γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς
μετέχοντας, καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας.

Δόξα Πατρί ...

Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς
ἀναβοῶμέν σοι, Χαῖρε πόλις τοῦ
Παμβασιλέως, δεδοξασμένα, καὶ
ἀξιάκουστα, περὶ ἣς λελάληνται σαφῶς,
ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος
ἀμέτρητον.

Καὶ νῦν ...

Εύρυχωρον σκήνωμα, τοῦ Λόγου χαῖρε
Ἄχραντε, κόχλος ἡ τόν θεῖον μαργαρίτην,
προαγαγοῦσα, χαῖρε πανθαύμαστε,
πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ, τῶν
μακαριζόντων σε,...
... Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Ἄδης' Ο Είρμος.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
κροτήσωμεν, τὸν ἔξ αὐτῆς τεχθέντα,
Θεὸν δοξάζοντες .

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,...

• **Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς
τῶν πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε,
τῶν Προφητῶν περιήχημα, χαῖρε τῶν
Ἄποστόλων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

• **Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν
πολυθεῖας ἡ λύσασα, ὅθεν βοῶμέν σοι,
Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν
Παρθένε, προεθεάσατο.

Δόξα Πατρὶ ...

Ίδοὺ σοι, Χαῖρε, κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν
γενοῦ θαλαττεύουσι καὶ ὄρμητήριον, ἐν
τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν
σκανδάλων πάντων, τοῦ πολεμήτορος.

Καὶ νῦν ...

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν
λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι, Χαῖρε ἡ
ἄφλεκτος βάτος, νεφέλη ὀλόφωτε,...
... ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως,
ἐπισκιάζουσα.

Ἄδη ζ' Ό Είρμօς.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ
θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα ἀλλὰ
πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες,
χαίροντες ἔψαλλον. Υπερύμνητε, ὁ τῶν
Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἴ.

• **Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.**

Ἀνυμνοῦμέν σε, βοῶντες Χαῖρε ὅχημα,
Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἄμπελος ἀληθινή, τὸν
βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα,

οῖνον στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς
εύφραινοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

• Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ιατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα χαῖρε
Θεόνυμφε, ἡ βάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ
ἀμάραντον, ἡ ἔξανθήσασα, χαῖρε
Δέσποινα, δι’ ἣς χαρᾶς πληρούμεθα, καὶ
ζωὴν κληρονομοῦμεν.

• Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα
Δέσποινα, ὑμνολογῆσαι σε, ὑπὲρ γὰρ τὰ
Σεραφείμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν
Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἱκέτευε, πάσης νῦν
βλάβης βύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε
προσκυνοῦντας.

Δόξα Πατρὶ ...

Εύφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ
ἀνακράζει σοι. Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ,
δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατρὸς ὁ Λόγος
Ἄγνή, ὃν ἱκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς
δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Καὶ νῦν ...

Ικετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν,
γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κλῖνον τὸ οὗς σου
ἀγνή, καὶ σῶσον τοὺς θλίψει,
βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον,
πάσης ἔχθρῶν ἀλώσεως,...
... τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Ἄδη η' Ο Είρμὸς.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν
τυπούμενος. Νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Νηδὺς τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα
βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι
ἔξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν
οἰκουμένην ἄπασαν, Ἄγνη, ὡς ψάλλομεν.

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
 ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα
μυστήριον τοῦ τόκου σου. Παῖδες
προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα μέσον
πυρὸς ἴστάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι,
ἀκήρατε ἀγία Παρθένε, ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Οἱ πρώην ἀπάτῃ γυμνωθέντες, στολὴν
ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ
σου, καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει
παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν,
φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη, ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ ...

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται, ζωὴν γὰρ
τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας, εὔλαλοι οἱ
ἄλαλοι, πρώην χρηματίζοντες, λεπροὶ

ἀποκαθαίρονται, νόσοι διώκονται,
πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη, ἥττηνται
Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

Καὶ νῦν ...

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι’ ᾧς ἀπὸ^{την}
γῆς εἰς ὑψος ἥρθημεν, χαίροις
παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα,
τεῖχος καὶ ὄχυρωμα, τῶν μελωδούντων
Ἄγνή. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε,...
... εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ,
ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν
ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ
βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε
ἄγνή, ἀειπάρθενε.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴνα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ
διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι,
τῆς ἀϊδίου, ὢσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ,
βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης
πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων,
ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

• Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ωφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις,
ὅθεν βοῶμέν σοι. Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον,
εἰσάγον κόσμῳ, τὸν μέγαν Ἡλιον, χαῖρε
Ἐδὲμ ἀνοίξασα, τὴν κεκλεισμένην Άγνή,

χαῖρε στῦλε, πύρινε εἰσάγουσα, εἰς τὴν
ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

• 'Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν,
καὶ ἐκβοήσωμεν. Χαῖρε κόσμου
Δέσποινα, χαῖρε Μαρία, Κυρία πάντων
ἡμῶν, χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ¹
καὶ καλή, χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ
ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Δόξα Πατρί ...

'Η περιστερά, ἡ τὸν ἐλεήμονα
ἀποκυήσασα, χαῖρε ἀειπάρθενε Ὁσίων
πάντων, χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν
στεφάνωμα, χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν
Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἡμῶν
τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Καὶ νῦν ...

**Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν,
εἰς τοῦτο ἔχων, ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν
ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε, κυοφορήσασαν, διὰ
μέγα ἔλεος θελήσαντα, μορφωθῆναι
Χριστέ, τὸ ἀλλότριον.**

**Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν
μόνη. Ἰωσήφ.**

Ποίημα Ἰωσήφ τοῦ Ὅμνογράφου.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον ἀργῶς.

‘Ηχος πλ. δ’ Αύτόμελον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,

ό β' χορός
 ώς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν,
 εύχαριστήρια,
 ό α' χορός
 ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,
 ό β' χορός
 ἀλλ' ώς ἔχουσα τὸ κράτος
 ἀπροσμάχητον,
 ό α' χορός
 ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
 ό β' χορός
 ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε,
 Νύμφη ἀνύμφευτε.

**Ό Ιερεὺς ίσταμενος εἰς τὸν σωλέα
 πρὸ τῆς εἰκόνος τῆς
 Θεοτόκου, ἀπαγγέλλει ἐμμελῶς τὴν
 στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν.**

ΣΤΑΣΙΣ Α'.

**Άγγελος πρωτοστάτης, ουρανόθεν
 επέμφθη, ειπείν τῇ Θεοτόκῳ τό Χαίρε (ΕΚ
 γ')** καί σύν τῇ ασωμάτῳ φωνή,
 σωματούμενόν σε θεωρών Κύριε,
 εξίστατο καί ίστατο, κραυγάζων πρός
 αυτήν τοιαύτα.

Χαίρε, δι' ἡς η χαρά εκλάμψει
 χαίρε, δι' ἡς η αρά εκλείψει.

Χαίρε, τού πεσόντος, Αδάμ η ανάκλησις,
 χαίρε τῶν δακρύων τής Εύας η λύτρωσις.
 Χαίρε, ύψος δυσανάβατον ανθρωπίνοις

λογισμοίς,
χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καί Αγγέλων
οφθαλμοίς.

Χαίρε, ότι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα,
χαίρε, ότι βαστάζεις τόν βαστάζοντα
πάντα.

Χαίρε, αστήρ εμφαίνων τόν Ήλιον,
χαίρε, γαστήρ ενθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ἡς νεουργείται η κτίσις,
χαίρε, δι' ἡς βρεφουργείται Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Βλέπουσα η Αγία, εαυτήν εν αγνείᾳ,
φησί τώ Γαβριήλ Θαρσαλέως. Τό
παράδοξόν σου τής φωνής,
δυσπαράδεκτόν μου τή Ψυχή φαίνεται,
ασπόρου γάρ συλλήψεως τήν κύησιν
πώς λέγεις; **Κράζων.**
Αλληλούϊα.

Γνώσιν ἀγνωστον γνώναι, η Παρθένος
ζητούσα, εβόησε πρός τόν
λειτουργούντα: Εκ λαγόνων αγνών, Υιόν
πώς εστι τεχθήναι δυνατόν, λέξον μοι.
Πρός ήν εκείνος ἐφησεν εν φόβῳ , πλήν
κραυγάζων ούτω.

Χαίρε, βουλής απορρήτου μύστις,
χαίρε, σιγής δεομένων πίστις.
Χαίρε, τών θαυμάτων Χριστού τό
προοίμιον,
χαίρε, τών δογμάτων αυτού τό

κεφάλαιον.

Χαίρε, κλίμαξ επουράνιε, δι' ἡς κατέβη ο
Θεός,

χαίρε γέφυρα μετάγουσα τούς εκ γῆς
πρός ουρανόν.

Χαίρε, τό τών Αγγέλων πολυθρύλητον
θαύμα,

χαίρε, τό τών δαιμόνων πολυθρήνητον
τραύμα.

Χαίρε, τό Φώς αρρήτως γεννήσασα,
χαίρε, τό πώς μηδένα διδάξασα.

Χαίρε, σοφών υπερβαίνουσα γνώσιν.

χαίρε, πιστών καταυγάζουσα φρένας.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

**Δύναμις τού Υψίστου, επεσκίασε τότε,
πρός σύλληψιν τή Απειρογάμω. καί τήν
εύκαρπον ταύτης νηδύν, ως αγρόν
υπέδειξεν ηδύν ἀπασι, τοίς θέλουσι
θερίζειν σωτηρίαν, εν τώ ψάλλειν ούτως.**

Αλληλούϊα.

**Έχουσα Θεοδόχον, η Παρθένος τήν
μήτραν, ανέδραμε πρός τήν Ελισάβετ, τό
δέ βρέφος εκείνης ευθύς, επιγνόν τόν
ταύτης ασπασμόν, ἔχαιρε! καί ἀλμασιν
ως ἀσμασιν, εβόα πρός τήν Θεοτόκον.**

Χαίρε, βλαστού αμαράντου κλήμα,
χαίρε, καρπού ακηράτου κτήμα.

Χαίρε, γεωργόν γεωργούσα
φιλάνθρωπον,

χαίρε, φυτουργόν τής ζωής ημών
φύουσα.

Χαίρε, άρουρα βλαστάνουσα ευφορίαν,
οικτιρμών,
χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα ευθηνίαν
ιλασμών.

Χαίρε, ότι λειμώνα τής τρυφής
αναθάλλεις,
χαίρε, ότι λιμένα τών ψυχών ετοιμάζεις.

Χαίρε, δεκτόν πρεσβείας θυμίαμα,
χαίρε, παντός τού κόσμου εξίλασμα.
Χαίρε, Θεού πρός θνητούς ευδοκία,
χαίρε, θνητών πρός Θεόν παρρησία.

Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε.

Ζάλην ένδοθεν έχων, λογισμών
αμφιβόλων, ο σώφρων Ιωσήφ εταράχθη,
πρός τήν άγαμόν σε θεωρών, καί
κλεψύγαμον υπονοών Άμεμπτε, μαθών
δέ σου τήν σύλληψιν εκ Πνεύματος
αγίου, έφη.
Αλληλούϊα.

.Εἶτα τὸ Κοντάκιον δίχορον συντόμως.

ό α' χορός
Ήχος πλ. δ' Αύτόμελον.

Τῇ ύπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ό β' χορός
ώς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν,
εύχαριστήρια,
ό α' χορός

ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε,
 ὁ β' χορός
 ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος
 ἀπροσμάχητον,
 ὁ α' χορός
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον
 ὁ β' χορός
ἴνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Καὶ εύθὺς ὁ ἀναγνώστης:

“Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἵσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).”

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ήγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὄνόματός σου.

**Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ίερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἐβδομὰς Α'.

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'. Αύτόμελον.

Πίστιν Χριστού ωσεί θώρακα, ἐνδον
λαβών εν τη καρδία σου, τας εναντίας
δυνάμεις κατεπάτησας πολύαθλε, και
στέφει ουρανίω εστέφθης, αιωνίως ως
αήττητος.

Κύριε ἐλέησον (μ').

Ό ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
όδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν

**έπιγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.
Ἄμήν.**

Κύριε ἐλέησον γ'.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.**

**Ιερεὺς: Ό Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς...
Κύριε ἐλέησον (γ') καὶ σῶσον ἡμᾶς
Παναγία Παρθένε.**

Εὔχὴ στὴν Ύπεραγία Θεοτόκο.

**"Ασπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε,
ἀγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ
Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ
παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν
ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς
οὐρανίοις συνάψασα, ἡ τῶν
ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς καὶ τῶν
πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη
ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ
πάντων των Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον,**

μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν
ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις
καὶ πράξεισιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα,
καὶ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥᾳθυμίᾳ
γνώμης, δοῦλον γενόμενον, ἀλλ’ ὡς τοῦ
φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ,
φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ’ ἐμοὶ τῷ
ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν
ἐκ ρυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι
δέησιν, καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν
Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου
παρρήσιᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα
ἀνοίξῃ κάμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα
τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καὶ, παριδών μου
τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με
πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν
ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ
πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ
συμπαθής καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ
παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ
βοηθός, τάς τῶν ἐναντίων ἔφόδους
ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν
καθιδηγοῦσά με, καὶ ἐν τῷ καιρῷ της
ἔξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις των
πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὔτῆς
ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ
τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ρύσιμένη
κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ
σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι,

Δέσποινα μου, ύπεραγία Θεοτόκε, διά τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίᾳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Εὔχὴ στὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαισιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπό τοῦ ζοφεροῦ ὑπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὄρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη του πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ύλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὑπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους

έν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν
σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς
ἀπαράθραυστον ἔχοντας. **Παννύχιον**
ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ
ύμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ τὰ ἐπόμενα τροπάρια.:

‘Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη
Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν
προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς **Ψυχὰς**
ἡμῶν.

‘Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ
Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
Τριάς ἀγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μῆτερ του Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου.

**Τὴν Παρασκευὴ τῆς Α΄ Ἔβδομάδος τῶν
Νηστειῶν ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ
Ιερέως τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος
(Ιωάν. 15, 1-7).:**

**Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ
Πνεύματί σου.**

**Ἐκ τοῦ κατὰ Ιωάννην ἀγίου
Εὐαγγελίου... Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος (Ιωάν. 15, 1-7).

**Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἔαυτοῦ Μαθηταῖς·
Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ
Πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν
ἔμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἱρει αύτό, καὶ
πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αύτό, ἵνα
πλείονα καρπὸν φέρῃ.” Ήδη ύμεῖς
καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα
ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἔμοι, κάγὼ ἐν ύμῖν.**

**Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν
φέρειν ἀφ' ἔαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνῃ ἐν τῇ
ἄμπελῳ, οὕτως οὐδὲ ύμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν
ἔμοὶ μείνητε. Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ύμεῖς
τὰ κλήματα. Οἱ μένων ἐν ἔμοι, κάγὼ ἐν
αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι**

χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.
 Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς
 τὸ κλῆμα, καὶ ἔξηράνθη, καὶ συνάγουσιν
 αὐτά, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται.
 Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ὅρματά μου
 ἐν ὑμῖν μείνῃ,

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ εὔθὺς ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν.
 ὁ Χορὸς Ἄμήν.**

**Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων
 ἡμῶν τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς).**

- **Εὔξωμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.**
 - Ὑπερ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθοδόξων
 Χριστιανῶν.
 - Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
 (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
 ἀδελφότητος.
 - **Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.**
 - Ὑπὲρ εὔοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
 φιλοχρίστου στρατοῦ.
 - Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
 ἀδελφῶν ἡμῶν.
 - Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ
 διακονησάντων ἡμῖν.
 - **Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων
 ἡμᾶς.**
 - Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοὶς
 ἀναξίοις εὕχεσθαι ύπερ αὐτῶν.
 - Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

- Ύπερ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων.
- Ύπερ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
- Εὔξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.
- Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.
- Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, (**εκ γ'**).

**ὁ Χορὸς.
Ὕχος γ'.**

Τὴν ὡραιότητα τῆς Παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε, Ποῖον σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δε ὄνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἔξισταμαι.
 Διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι' Χαῖρε, ἡ
Κεχαριτωμένη.

**Δι' εύχῶν των ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.**